

Stjernen.

P. Gbbefson Redaktør.

Entered at the P. O. at St. Paul, Neb. as second class matter.

All Bladet vedkommende saafom: Indsendelser, Adressforandringer o. s. v. adresseres **Stjernen, Nr. 303 St. Paul, Nebr.**

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank Note eller i Registreret Brev.

Kor Penge der sendes i løse Breve kan Medgiverne ikke være ansvarlig.

Brev fra H. H. Verke.

H. H. Verke af Dannebrog, Nebr., tiltraadte en Vpbitur til det gamle Land for tre Uger siden. Fra New York modtog vi et privat Brev fra Hr. Verke, af hvilket vi her tillade os at gjengive følgende Uddrag.

New York, 15de Juli 1886.

Gode Ven P. Gbbefson:

Imorges ankom jeg hertil Nyen efter en behagelig Rejse fra Dannebrog. Det var den 8de Juli, jeg forlod Dannebrog. Dengang var det næsten en utaalnelig Varme, og forblev saaledes til om Morgenen den 10de, da vi paa Toget passerede gennem Iowa, til vi der en viderkørende Regn; tillige blev det lidt mere kjøligt i Vejret. I Chicago syntes det mig at være en passende Varme. Det er en hel Mængde Forandringer og Forbedringer, man der ser fra Tid til anden, saavel paa Industriens som paa Kunstens, især Byggekunstens, og Handelsens Omraader. Sæben stod temmelig godt igennem Iowa og Illinois. Fra Chicago til New York har det ogsaa været tørt, men i den senere Tid har man dog faaet endel Regn. Dette er den yndigste Aarstid at rejse paa. I Dørmorgen afgaar jeg med „Geiser“ af Dingsvaalla Vinden til Kjøbenhavn. Til Slutning være Du tilligemed Dine hilsener, samt Mr. Johnson tilligemed hele Typograf Personalet hilst. Din Ven,
H. Hansen Verke.

En Rejse igennem Niagara-floømmen.

Rejsen udførtes i Søndags otte Dage af en Væbner ved Navn G. D. Graham i en af dem selv forberedte Gæstebåde. Både gik igennem det berømte Hvitvandsfald og faldet ved Tjævelsbælen.

Lønden, med hvilken Rejsen foretoges, var 7 Fod lang, 17 Tomer bred og 23. Den var lastet med Jern og Sandposer, saa den holdtes oprejst i Vandet. I Toppen var anbragt en Luge, som var vandtæt fra Indsiden. Graham hang selv i Midten af Lønden i en Væbners-Sæl. I denne Sæl var to Aabninger, gennem hvilke han kunde strække Arme og med Hænderne faa Tag i to Jern, som var fastgjort paa Indsiden, saa han kunde væge sig imod at blive stødt mod Lønden Sider, naar den tumlede rundt.

Lønden passerede igennem Strømmen med en rivende Hart og kom ufsædt frem til Modstrømmen ved Lewiston, hvor en Kiffer balede den i Vand med dens levende Indhold.

Graham skal nu for Penge lade sig og Lønden forevige i New York, og i næste Uge i Chicago. Derefter gaar han tilbage til Niagara med Kinsaminister Mannings Broder, som ejer Mineral Springs Hotel ved Suspensionbroen, og isølge afluttet Kontrakt, skal Graham ferdes igennem denne Strøm under Broen saa ofte, hans Principal bestemmer.

Solbad.

(Efter Sundhedsbladet.)

Et aadent Vindu, hvor Solens Straaler kommer direkte ind, er godt for et lille Barn. Tag og lag det nær ved Vinduet den varme Sommerdag, lad det være ganske nøgent og lad det ligge der nogle Minutter, saa at Solstrålerne falder lige paa Hud, og det vil give det nyt Liv. Der er en levende Forbindelse mellem Solstinet og Mennesket. At fanges ud fra Solstinet er en af de største Ulemper ved det civiliserede Liv. Det, som gjør Planten hvid og sygelig, naar den vokser i en mørk Skjælder, er ogsaa det, som frembringer disse blege, sygelige unge Piger og Dreng, som vokser op iblandt os. Udfør begge for Solens Paavirkning, og de vil faa Hævre, Sundhed og Liv. I London findes en Anstalt, som er vidt bekjendt for sine Kure i saadanne Sygdomme, hvor Mæthed og Nervøsitet er de mest fremtrædende Symptomer. Hemmeligheden ved

de helbige Kure bestaar i, at man benytter Solstinet. Tagstagen er taget bort, og et Glastag er sat istedet. Den overste Etage er arbejdet i seksen smaa Værelser, som alle er forsynede med en Sofa, Kaffeservice osv. Naar Patienten kommer ind i sit lille Afslutte, slæder han sig fuldstændig af og lader Solstrålerne falde lige paa Kroppen. I det han ligger paa Sofaen, vender han sig fra Tid til anden om, saa at enhver Del af hans Legeme udsættes for Solens livgivende Straaler. Flere aldeles blaafle Ulsælte er paa denne Anstalt bleven forvandlede til Liv og Sundhed ved denne Fremgangsmaade. Paa Gottland bruger man ved Badestederne den samme Fremgangsmaade kun med den Forandring, at her ligger Patienten i det varme Sand paa Strandbredden og lader Solen skinne paa det bare Legeme. Man siger, at Birkningen er vidunderlig.

Rygter om Forandringer i Kabinetet.

I denne Tid er Gemytterne i Washington bestræftede med at diskutere mulige foreslaaede Forandringer i Præsidentens Raad. De herrer, hvis Aftrædelse der er Tale om, er Manning og Garland. Det er saa temmeligt afgjort, at Minister Manning ikke paatager sig Statskammerets haarde Arbejde, og hvad Attorney-General Garland angaar, har han saa godt som sagt, at han kan vente paa Vejsheds til at slippe ud med et nogenlunde godt Skudsmaal, saavel af private Hensyn som for at fritage Administrationen for de Ubehageligheder, som hans Deltagelse deri muligvis maatte fremkalde.

Angaaende Mr. Manning, da er der ved Siden af Helbredshensyn en anden vigtig Grund, som paavirker ham til at trække sig tilbage som Chef for Statskammeret. Dette er nemlig den Resolution, som Morrison for kort Tid siden fik drevet igennem Huset, hvorved nævnte vises Forsamling med et større Majoritet tilkendegav dens Mistillid til Mannings Holdning over for Landets Gjæld. Manning er ikke alene standhaftig i sine Anskuelser; men er tillige en firtfølsende Karakter, hvem Behreidelse faaer dybt, og det kan derfor ikke sejele at den Nordmænds, som overgik ham ved Morrison Resolutionens Vedtagelse har tilbød ham et imerteligt Slag. Han kan ikke andet end betragte dette Strid som et Bærsel fra sine Partifæller i Huset om, at hans Finanspolitisk regnes for grumme lidt i Kongressens Underhus. Og hvad der gjør Situationen uheldigere udmygende for Mr. Manning, er den Kjødsogjæring, at under det lange republikanske Herredomme har ikke en eneste demokratisk Repræsentant-familjning vedtaget noget af den Slags Censur som Mr. Morrisons Resolution ufejlsbart maatte blive. Under slige ugunstige Omstændigheder vilde enhver ærefry Mand have Betænkeligheder ved at fortsætte sin embedsmæssige Løbebane, og da nu Mr. Mannings nedbrudte Helbred kan være en god og lovlig Grund til Aftrædelse, er det mere end sandsynligt at han aldeles giver Afkald paa Posten som Statskammer-Sekretær.

Hvad Attorney-Generalen angaar, vilde det være meget karakteristisk at høre, at denne Herre endelig havde besluttet at tilfredsstille et blandt Nationens Borgere almindeligt næret Onske, ved at trække sig tilbage fra Justitsdepartementet; men han har holdt paa med en saadan Standhaftighed, at man ikke sætter sig stor Lid til de Historier, der fortælles om hans gobvillige Resignation. Han burde forstaa lige saavel som enhver anden fornuftig Mand, synes os, at den Blet, som nu dukker hans Hævre, ikke borttages ved hans fortsættelse som Indehaver af Embedet. Hvis Mr. Garland afventer en gunstigt Anledning til at aftræde, vilde vi anbefale den nuværende Tid som særdeles heldig og belejlig, baade med Hensyn til hans egen Person og Administrationens heldige Fortsættelse. Han bør ogsaa tænke over at hans Nærværelse i den eksekutive Stab stadig væk sætter Administrationen i Forlegenhed, og det er simpelthen stemmelig Utaknemmelighed, naar han vedbliver at paatvinge sig. Hvis det er Mr. Garlands Mening at forblive i Embedet indtil den offentlige Vilje, der har taarnt sig imod ham, henbør, da tager han forlig fejl, og burde vide at Trods mod Folkets Onsker er ikke Middelet, hvorved dets Ubehag vilde mindes.

Moden.

(Efter „Sundhedsbladet“ af Carl A. Olsen.)

Jeg har læst Da Henmans Stykke om

unge Pigers Opdragelse med megen Glæde. Det er selve „Stortyrannen“, som her rores ved, og den er stærk; thi den har en mægtig Allieret som hedder: „Sik og Brug“. Stakkels J. H. faar vist vente paa Fruget af denne Sæd.

Det er som at gabe mod „Nordosten“. Men man bør ikke derfor holde op. Jeg forlømmer ingen Anledning til at lade Uhyret i Anfjet.

Naar jeg skal have en ny Dragt kommer Strædderen strafs med polerede Talemåder, om hvordan man bruger det nu osv. Undfald! De gjør mig en Klædning, der sidder godt og er rummelig og bekvem. Derfor De gjør Væntklæderne strænge eller nogen anden lappet „Hokus Fokus“, skal De og jeg have den enkelte Forslaaelse, at De beholder Klæderne og jeg Pengene.

Endvser, der gjør sig den Umage at tænke over den Deltagelse, Møden afstedkommer paa Sundhed, Belskerd og Moral, for ham opstaaer ganske naturligt det Spørgsmaal: hvorledes er Møden kommen ind i Verden, og hvad kan der gjøres for at befæmpe den?

Ved at gaa ned til Hedenstæbet og se, hvorledes de vilde Jollestammer stiller sig overfor Sagen, vil vi faa et nogenlunde tilfredsstillende Svar paa det første Spørgsmaal.

Den yngre australiske „Kubra“ (Kvinde) søger lige saa vel som Kvinden i Europa at udmærke sin Person med de sjældneste og dyrebareste Metaller, hun finder. Guld skjøtter hun ikke om; det findes let og løst i Jorden; derimod samler hun med Begjærlighed rustne Spen til Perlebaand eller et stykke Bly, som hun selv danner til meget store Kringe i Næse og Øren. Det er Sjældenheden, der gjør alting saa dyrebart her i Verden.

Hint Pelsværk udgjør ogsaa Indianerindens Stolthed. Af Kangurens raa Hud danner hun det traditionelle Joroklæde, der udgjør hendes arriktotatistiske Værke; udenpaa er det prydet med enVestning af Djofemtsdyrets Haler, hvis Antal og Former bestemmer hendes Rang. Forresten er hun saa nogen som Eva.

De plejeste Damer, der ikke besidder nogen Forrettighed, tillader Møden ikke at pryde sig med Joroklæde; de maa ty til Væstbløde, en bortkastet Sæl eller Væstematte; den vælter halvevis til Knæene og skuler i Reglen den ene Høfte og undertiden begge.

Høvdingerne lader sine Ansfigter og visse andre Dele af Legemet „tatovere“ under ubestridelige Viltsler; i Regelen maa de surres fast, mens det foregaar. Det er ogsaa en Mode og tjener til Udmærkelse. Imellem Taabeligheden ser vi dog en Viltsstyrke og Nærvidighed, som man forjæves søger hos den modsigende Europæer, der vist ikke skal udsætte sin bløde Krop for Uldelser.

Gaar vi nu med disse latterlige Vildleder for Djeub og iagttager Møden hos os, vil vi straks forstaa, at hvor stor end Kulturforfælsken er, saa er dog Begjæret det samme.

Indianerne gjør, hvad de formaar; men vi forstaa os bedre paa at udnytte Møden; vi har baade Kunst og Videnstabs til Hjælp.

Det er Kvinden der lider mest af denne mægtige Tyrann, der snart tappes med Pressen om at regjere Menneskene.

Man har med Rette sagt, at den, som gyynger Buggen, styrrer Verden; — der Indtryk og Begreber, Barnes vaagende Tanker modtager, mens at aftrykke sig og volke de Sjæleligets Udsvilling.

Naar dette bliver erkjendt, maa det være af Bigtighed, hvad Begreber Møden har; hun kan ikke bibringe Værnet, hvad hun selv ikke ejer; drejer hendes Tanker sig om Pnytpørgsmaal, maa der fremslaa en Pnytslægt.

Det er Mødrens Opmærksomhed, vi helst vil have henledet paa den indbyrdende Pnytsfygd, der overfommer Vaandens som en plagende Mære, lige saa meningsløs som nogen Indianers.

Den der ikke gradvis havde vænnet sig til at se Møden fremkomme, maatte sig tilbogs blive staaende ved Forundring og spørge, om det er et virkeligt Menneske, man har saaledes tullet sammen i et Bivord af forvildede Farver og Folker, uden Ende eller Begyndelse; — en Kvinde med en tækelig Kjøle af et stykke Løj som før ser vi snart ikke mere.

De unge Damer skal vi ikke besvære med dette hejdelige Subjekt; maatte vil de løbe sig træt under Naget. De, der selv ejer Sands for det „Simple, Stjønne“ skal vi opmuntre til ikke af Frygt for Tyrannen at gaa i dens Sælsøj.

Klæd dig sømmelig og med Smag, og lad Møden forfølge dig, om den vil. Lad ikke Ublændets Pnytsfeminarier bestemme din Dragt; vi er ikke tjent med, at Pengene gaar ud af Landet for meningsløse Snurp; i Folkerne indsmugles Kvindsyg og Forsørgelighed.

Frederiksborg Nebr., den 21de Juli 1886.

Hr. Redaktør!

Tillad mig med nogle Ord at meddele et lidet om, hvorledes det gik til, da Frederiksborgs dansk ev. luth. Kirke nedbrændtes den 18de dennes.

Midt i det store danske Settlement i Kearney Co., Nebr., var nævnte Kirke bygget for en 3 Aar siden. Den var opført af Træ (Lumber) uden og inden til, 40 Fod lang og 20 Fod bred, malet udevendig og indvendig, men kun forsynet med tarvelige Sæder.

Nævnte Dato, da Ulykken skete — om vi vil kalde det saa — havde Past. M. G. Hansen Nøse holdt Gudsstjeneste kl. 10 i et Skolehus, der er beliggende 4 Mil sydsøst for Menden, en lille livlig Handelsby ved W. & M. Vanden. I Kirken begyndte Gudsstjenesten kl. 2 Eftermiddag. Paa Vejen hjenab iagttog han, (Præsten) at en stærk Torden havde trukket op i nordvest, men endnu for langt borte til, at man kunde høre dens Rullen, dog den nærmede sig allt mere og mere og enkelte Vuglumlit saaes paa den mørke Himmel. Af de kirkebejogende ses det naturligvis ogsaa at et haardt Uvejr er i Anmarch; nogle rejser derfor hjem, da Værene ere ene i Hjemmet. Nere som havde bestemt at gaa til Kirke, blev hjemme af Frygt for Uvejret og dels af andre Grunde, saa de, som fandtes til Gudsstjeneste, kun udgjorde 16 Sjæle — store og smaa.

Vinden naar nordøst, men Stormen er langt fra haard. I Nordvest bliver Himlen alt mere og mere mørk, og det ses at nogle smaa Skyer, der holder sig under de øvrige, bevæge sig i Kredse, dog ikke med stor Hurtighed. Nok er det, vi famles og begynder Gudsstjenesten: ingen aner, at vi om saa Minutter skal staa Ansigt til Ansigt med Dødsfaren. Forsamlingen er kommen saalangt i sin Gudsstjeneste, at den skal til at synge Salmen før Prædiken; men der blev ingen Prædiken holdt af Præsten den Dag. O — men hvilket Dødbit! Gud, den Almægtige, holdt en Prædiken for os, hvori der stod skrevet: Nu gjælder det evigt Liv eller evig Død! Er du troende Synder — evig Salighed, er du vantro — evigt Helvede.

Uvejret er over vore Hoveder, og Regnen staar med Hestighed mod Kirken 40 Fod lange Nordbids, Lyn følger paa Lyn, og Tordenstrål paa Tordenstrål, Jollet rejser sig fra sine Sæder. Hvad er slet? Jo, Stormen har allerede sigtet Kirken fra sin Grundbois, idet det knagede højt i dens nordre Side. Præsten er gaaet ned blandt Folket og siger til en Nærstaaende: „Kirken gaar.“ Vandet strømmede voldsomt ind, og Tordenen holdt paa, Præsten taante paa at bede, ja en Tanke mere: Kirken vælter, og Herren vil dermed fremme Livsvækkelse iblandt os. — Der høstes ingen Klagelød, intet Fortvøisnings Raab — bare et Bindstød til, og Kirken med sit kostelige Indhold, 16 Sjæle, vælter og knuces i sit Fald!

Hvem skulde ikke have tænkt, at næsten hvert eneste Menneske, som var i den vilde være bleven dræbt, og dog skete det ikke „det er af Herren og underligt for vore Dje.“ Kun en gammel Kvinde, en Enke, der havde set sine halvtresindstyve Aar, fandt Døden i Ruinerne af Kirken. Men hvad der læser saa deligt over hendes bratte Død og det tunge Dødsbudskab for hendes Slægtninge og Venner er, at hun uden Tvivl er blandt dem, om hvem det hedder: „Salige ere de døde, som da i Herren.“

Vi vil meddele lidt mere om Kirken's Omstyrtning, for vi fortæller videre om de øvrige 15 Mennesker, som var i den, da den knuftes.

Kirken kantedes, hvad der er let at forstaa af det allerede fortalte, over paa den sydlige Side, hvor en Hest staar bunden til en Vogn. Hesten er saa paa placeret ved Kirken's Side, at den kan staa i Væ for Regnen. I det Kirken vælter og løstes i sit Fald, sammenkrækker den Vognens 4 Hjul, men ikke Vognkassen, ej heller Hesten. Den findes, efter at alt var overstaaet, staaende bundet, kun ubetydeligt skadet i Hovedet og den ene Forfod!

I det Kirken falder, bliver dens sydlige Tagstige liggende 5 Fod længere borte end selve Kirken's Sidehøjde fra dens Grund; den nordlige Tagstige falder tæt op til i Syd, saa de ligger Side om Side paa Jorden og dæktes tilbids af Kirken's Hvalving, der ogsaa bestod af Lumber. Den østlige Gaal (Ende) er ført 45 Stridit bort og den vestlige bare nogle faa, nogle og tyde; derimod er Gulvet ført over 230 Stridit fra sin Plads og til Gjengjæld knuft, saa at libet eller intet af det kan bruges igjen. Siderne af Kirken har faaet Plads, den ene ret syd, den anden lidt østlig for Taget med dets Dække: Hvalvingen.

Mærk! Paul Anderson, Notary Public, Laan Assurance, samt Indkassering Agent.

Er altid ved Haanden til Tjeneste med at sælge Billeter, Perler, eller Post Drets, til alle Pladser i Europa. Billeter sælges med den berømte directe:

„Chicago“ eller „Hamburg“ eller „American Linie“.

Laan paa Landejendomme befores til laveste Rente. Alle slags Indkassering befores prompt og bestemt. Assurører Farm og Bvejdendomme mod Brand, Lynlid, Storm og Cycloner, altid til Dagens laveste Priser i det velbekendte: German of America Ins., eller Hartford of Hartford, Conn. Assurance-Compagnier.

Kontor i G. A. Marshall & Co.'s Butik.

O. M. KNIPPLE,

vit sælge ligesaa billig som de der sælge billigst, alle Ting i

Manufaktur- og Colonial-Varer.

Klæder, Overfrakter, Kjøletøjer, Saaber, Sufferter, Batifer, Stovler, Tø, Hatte, Suer, etc. etc.

I min Butik forefindes altid et fuldstændigt Udvalg, af de bedste Varer, i alt til ovennævnte Fag henhørende Artikler, som anbefales til Dagens billigste Priser.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
00000000000000000000
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Varernes Produkter saafom: Sog og Smør modtages og betales altid med Dagens højeste Pris.

O. M. Knipple.

J. Henhold til Dønsstaaende tillader jeg Underrettede, som er Commis for Mr. O. M. Knipple, at anbefale mig til mine ærede Laubsmænd; mit Formaal er ved reel Behandling at vinde et æret Publicums Sogning, jeg haaber at J vil henvende Eder til mig for haad J behøver, da det vil være mig en Fornøjelse at forevise Eder vort Lager. Mine ærede Kunder bringer jeg herved min Tak for den Belovelse de har beviist imod mig i det gamle Aar, og onsker jeg det samme maa blive overført paa det nye.

Hrb.
Søren Sørensen.

Bank of Elba,

Elba, Nebraska.

Direktører: A. G. Gaby, James Bacon, Kasserer. Frans Nish Nat. Bank St. Paul. Almindelig Bankforretning udføres. Veksler paa alle levende Stæder i Verden udføres.

\$100,000 tillæns i opdyrkede Farme paa lang Henstand og lave Renter. Indkassering i Howard og tilgrændende Countier befores. Dampskibsbilleter til og fra Europa. Rotarius Publicus i Kontoret.

Dexter & Shanström

har nu overflyttet deres store Varelager til det nye, Elegante Butiklokale. Nylig opført af Andersen & Jacobson vst for Bennetts Arkeframbutik. Lageret omfatter et smagfuldt og komplet Udvalg i færdigstuede Klæder, Hatte og Suer samt Damers og Børns Fodtøj, der udbjedes til udført nedbante Priser. Udlad ikke at undersøge dette udmærkede billige Lager, da man vil finde det til sin egen Besparelse at gjøre saa.

DEXTER & SHANSTROM.

Hør! Færdigstuede Klæder, Stovler, Tø, Manufakturvarer. Notions falbydes til det halve af hvad man forlanger andre Stæder.

Enhver som kjober for \$10.00, faar en Gave af 12 Yards Tøj til en ny Kjøle, ved Joseph Glik.

Butik imellem Ghinn's Apothek og St. Paul Nat. Bank. Joseph Glik.

Dannebrog Flour Mill.

er nu i uafbrudt Virksomhed, siden det nye Dampværk's Indlæggelse, og jeg er fuldt beredt paa at kunne etspebere de af mine Kunder, som komme langvejs fra, hurtigt og prompt. Hvadenten J medbringer Høe, Rug eller Majs til Formaling, vil J kunne faa Ebers Mel med tilbage, og ikke nødfages til at gjøre en ekstra Tur til Møllen. E. C. Rasmusen.

E. C. Rasmusen.

Send 10 Cts. for 22 elegante forteret 10 m h. f. t. med eders Naavn paatrukt. Send 4 Cts. i Arimærker for Brevet! Agenter sælkes over alt! Bore kort sælges til laveste Priser. Ingen Humberg. CENTRAL CARD CO. EVANSTON, ILLS.

Hotel for Salg.

En god og lønnende tiltagende Forretning. Paa Grund af forandrede indvitrafne Omstændigheder, f. Er. daarlig Helbred, mere Lyst til Landlivet, onsker Underrettede at sælge sit „Hotel Dane“, beliggende i Atton, Colo. Kjørsbesum \$1,800, hvis Handel kan ske snart. Lette Betalingsvilkår kan erholdes, om ønskes.

For nærmere Oplysninger, henvend Eder skriftlig eller mundtlig til.

M. J. Lauridsen.
Atton P. O. Box 15. Colo.

J. M. Crowell,

udlaaner Penge paa Landejendomme og Løsøre. Kontor: Ven Sal i Posthuset.